

PRINTZIPEEK NEGAR EGITEN DUTENEAN

Pako Aristi

—Hori jo nian bihar —bota zion sopetoan baina berak artean mahai gainetik jeitsi gabe «nik atzo joko diat» ihardetsi zion Johnny Carterri, Cortazarrek pentsakizuna eguna larogei mundutan zeharkatzeko sekretoan zuelarik. Titanic untziko komedorean zeuden, Imanta Taliak hautatu behar zuen orkesta osatzeko beste 3 pianista, 7 klarinetista, 6 tronbojole, 9 tronpetero, baterier bi, 4 saxolari, 12 biolinista, 3 gitarjole eta Hamelinetik heldutako flautista bakarrarekin batera. Taberneoaren erru batek probokatu zuen Louis Segesen mahairatzea, hogeituro urteko egonaldian zeuden ardo botelak behar baino lehenago aireatuak izan bait ziren afarira heltzerako seko abinagratuz. Txanpan frantsesak bete zuen horren lekua eta Louis Seges ardora jarria zegoenez itsasoa hondartzara bezalaxe igo zitzaion txanpan bitsa: geldo, baina bere bidea norainokoa den dakienaren seguritatearekin. Solo erdian ziharduen Jhonny Carterrek hori bota zionean eta eztabaidan ziharduten Imanta Talia bere meloperakotik iratzartu zenean. Buruko minarekin Imanta hautaketa nola egin bururatu ezinik zebilela Glen Miller zutitu zen parrexka, guztiek Candilejas banaka jo zezatela eta berak hautatuko zuela esanaz, baina Imantari bide luzea iruditu zitzaion. Painuelito gorri bat jarri zuen begietan, eta aurrez enkargaturiko puta batekin erretiratua zen orkesta-

ko zuzendariaren bila abiatu ziren Imantak itsu itsuan kokotean musu eman zien musikoa, derrepente entsaioan hasteko.

Louis Segesi marea begi loratuetakoa lauso harea ezkutatzearaino igo zitzaion eta hoiak ez zirela entsaiotan hasteko orduak esanda zurrunkaka gelditu zen Imantaren eskote gainean. Zerion hatsarekin oinetako behatz puntak mozortu zitzaizkela esanaz Imantak titien kontra hestutu zuen eta guztiak erretiratu zirenean mahai azpian etzan ziren zerbilletaz estalirik. Esmatu zenean, txanpainaren lorratza ezarrian eskutatzen ari zitzaizkela nabaritu zuen Louis Segesek eta jeikitzen ari zenean, Imantak utzitako papertxo bat erori zitzaion paparretik: «Amorante bat behar det bidai honetan eta narruaren apetak bizitzeko ez da tronpetista zurrutero bat baino hobea-gorik». Gaztetzen ari zela sentitu zuen Louisek eta gutuna irakurri bezain azkar Imanta imajinatuz masturbatu egin zen, edo igualtsu dena, maite den fantasma bat narrutu. Gaztetan izan zuen heldu-leku ugari andragai baten gorputzabala erantsi zion Imantaren aurpegiera orientalarik eta emakumearen zortzi orgasmo ortzantzati imajinatu ondoren Imantaren errailetan esnetu zen, lehen gauean egingo zuen antzora bigarrenean ur hotzak esne sendoa gesaldu eta itomenak biak zurrundu zituen arte, zeren bizitza bi orgasmo supremen artean dagoen gauza bat da esan zuen Giacomo Casanovak, estrainekoa jaiotzean amarekin batera, azkenekoa heriotzean inoren beharrik gabe. Tartekoa ahalik eta orgasmo ttipi gehien bizitzea da.

Hiru astez luzatu ziren munduko untzirik dotore, erraldoi, azkar eta erotuenaren orkestako entsaioak. Halere, azken orduan Los Panchos ekarri zituzten eguerdi garaia betetzeko, orkestra gauerako deskantsaturik egon zedin.

Apirilaren 12an jende poruzua bildu zen Southamptonen untziko 2.208 pasaiari agurtzeko. 25 millatako abantararen jabe zen eta 15 gela itxi zituen, urik ez sartzeko moduan. Edward J. Smith, aurrez Adriatic eta Olympic untziak eraman zituen kapitainak sirena jo zuenean piratek mundu hau utzi zuten, urek Salomoni ainako pasalekua ireki zioten, ozeanoa azkarren zeharkatu duenaren ohorea helburutzat zuen untziari.

Aberatsak eta artistak lehen klasean kokatu ziren, batak besteak egiten duen zirkoaren beharra duelako eta besteak batak duen diruarena. Buster Keaton antejuekin zebilen ea salbabidasak hondatu egiten ziren probatzen, Marilynnek gizona deskuidatu eta Henri Miller ekarri zuen beti desiratu eta inoiz izan ez zuen umearen obsesioa ahantziz, Chek puroak ahaztu zituen eguna mekauenka pasatuz, Serlock Holmes polizonen bila zebilen, Aureliano koronela bihotza non dagoen galdezka, Abebe Bikilak Axkoitiako alpargata zuriak estrenatu zituen, Frankesteinen buruak ezin zuen erantsi zioten gorputzaren zabalera bereganatu, Paulino Uzkudunek mareoaren kontrako pastillak erosi zituen portuan paisa baten kondoe frantsesak mespresatuz, Cervantesek ez zuen Kixotea ezagutu alemanezko itzulpen batetan eta ipurdia garbitu zuen orriokin, Aristotelesek zorionaren bidea untiarenaren bestaldera zuzentzen zuen, Hermingwai eta Manolete tertulian zezen asuntoaz, Bukowski eta Chejov sikiatrikoetaz, Picassok untzia Gernikara zihoala uste zuen eta Jack Destripatzailea Clarence Dukearen bila zebilen txerri hiltzeko kutxilloak buelta zekizkion.

Ume tustoa zegoen pizina ertzean, Garcia Marquez hiztegian bakardadearen esanahia bilatzen, Chic Coreak orkestako pianoaren tekla bat patrikaratu zuen, Mark Spitz igerian ikasten ari zen eta Dalik bota berria zuen esperma sobre batetan sartu zuen aitari «ez dizut ezer gehiago zor» oharrarekin bidaliz. Delibesek «zahardadea heriotzaren antesala da» idatzi zuen pertsonairen baten ahotan jartzeko asmoz. Louis Segesek ez zuen pentsakizunak papereratu beharrik eta eguna hizketan eta tronpeta garbitzen eman zuen, Imantak untzia goitikan beherraino erakusten zion bitartean.

Bigarren klasekoek lehenengoek istorioak irakurtzen zituzten eta hoiengoen existentziaren zalantza gotorra gorde zuten heuren ondoan itotzen ikusi zituzten arte. Noe eta aita zerukoak zion babesa falta izan zitzaizkion bakarrik Titanic-eri bere bizitzako bi egun urri hoietan, baina kristo baino aurretik jaiok debekatua zuten sarrera gizonaren historian.

Estraineko egunean baratzez hastendu ziren kostatik. Afalondoko tertulian bizitza Artea bihurtu zuten gizonak hizketari

eman zioten eta orkestinak Chaplin eta Lou Salome balsean jarri zituen, Draculak Emannuelle pretenditu zuen baina honek Fellini bilatu nahi zuen, ez alferrik, ze hau kortina atzean zegoen E la nave va filmerako inspiratzen. Tom Sawyerrek neska bat nahi dut oihukatu zuen kobrezko kanpaietatik luzatzen ziren kanillak txanpaina ixurtzen hasi zirenean. Verlaine ez zen mostradoretik aldendu eta azkenik agortutako ezkillak baten barruan sartu eta Nocturno Parisien idatzi zuen. Orkestak sei-
rak arte jardun zuen Louis Segesen soloak medio eta Imantaren gela bidean Pasollini topatu zuen negarrez, gizon batekin larrua jotzerakoan ezpainetan musu ematea ezinezkoa zela ikusi zuelako.

Imanta lo zegoen arropa eta guzti eta Louisek soinekoa gerriraino jeitsi zion arte ez zen esnatu. «Oh, Louis» esan zion. Itsasoaren gora behera eta ur hotsak eszitazioa paira ezina egiten zuen. Neurri hartako gozamenak mingarria egiten zuen unea. Pasilloan mariñel bat delfinarekin egin zueneko kontak-
tzen pasatu zen amaitu zutenean eta ordubeta eskas batera eskoziar gaitero talde batek untzi guztia esnatu zuen.

Bigarren eguna apirilaren 14a zen eta berri ilunak heldu ziren Titanic-era. Elurrurtzearen saioa zen eta iceberrak ageri ziren untziak jo behar zuen bidean. Smith kapitainak ofizial-
goa bildu zuen eta guztiek abantara apustua buruan zuten bidea jarraitzea erabaki zuten. Arratsean, barteko soloak gogoratu ezinik zebilela, zaharrak iruditu zitzaizkion untziko gauza guztiak Louis Segesi, umetako jugeteak besarkatzen ikusi zuen bere burua, kalatxoriek artean untzia segitzen zuten nahiz eta kostatik berriro itzuli ezinezko distantzian urrutiratu ziren, eta lurrak bere baitan bueltaka ibiltzeaz asperturik zirudien. Imantarengana zihoala txulo mafioso bat hamasei urteko hiru nes-
kato desbirgatzten ikusi zuen gauean kliente urduriei puta gisa eskeintzeko, eta umetan goizean iratzar eta etxean inor ez topatzeko beldurra sentitzen zueneko sensazioa, bakardadearekiko espantu hori gaineratu zitzaion Imantaren gela hutsa topatzean. Chamisso bere seme Peter Schlemihlek demonioari saldu zion itzalaren bilaketaz lehertzen hasia zenean sartu zen gaua eta desesperantzaturik istorioa idazteari eman zion. Afaria hama-

rretan amaitu zen eta Louisen tronpetak dantzan jarri zuen jendea, lasai, itsasoa ebakitzen zuen lur puska hartan seguru. God Marchin In ari zen jotzen orkesta. Frederick Fleet bijilaina bullaka hasi zen, kapitainak txirko bat eginarazi zion untzi muturrari baina erdiz erdi jo zuen iceberra, untzia ehun metrotako txikizioa eginaz. Felipe bigarrenak parrexka bat bota zuen hondaezinezko armadaren bodegatik eta kapitainak altabozetatik trankil, ez da ezer pasa, jarraitu dantzan, balea bat jo eta hautsi degu esan zuen, Jack Philips telegrafistak SOSeka erasotzen zionarekin batera. Gertueneko untzia zazpi orduko bidera zegoen. Orkestak Maryland My Song piezari ekin zion baina kopak lurrera erori ziren bere kasa eta jendeak deskalabroa antzeman zuen. Ordubiak hamar gutxitan untzia bitan erdibitu zen eta ordubiak eta hogeian proaldea milaka ur toneladen indarrez gaineratu egin zen segituan eta mila remolinoen artean hondoratzeko eta berarakin beste 1340ren bizi-tzak algek gordetzen dituzten anphora galduen errainura urperatzeko.

868 besterik ez ziren salbatu. Orkestak jotzen jarraitu zion untzi erdia apartatzen ikusi eta untzia zela eta ez balea hautsia suertatua konpreni zuten arte. Une hartan Imantak urrutira ikusi zuen Louis Seges artean tronpeta jotzen eta Atlantidaz akordatu zen, Krakatoaz, Erromako erreketaz eta ehun urteko gerlataz. Louis Segesek ez zuen untzia utzi nahi eta Imantak azpian zekusan txalupen argi artera saltatu zuen uretara eroriz. Hondoratzen zihoan heinean, Louisen tronpeta hotsa urrutiratzten sentitu zuen. Bere burua heriotzaren metaforan murgildu zen. Alualdeko haxkura turrusta sakon batekin hustu zitzaizkion azken haizeak. Tripa likidoz handitu zitzaion eta itsas hondoko harea jo zuen. Louis ez zen ahulkitik mogitu eta hor aurkitu zuten kaosaren erdian tragedia idazten. Atzekaldea ez zen hondatu baina guztiek salto egin zuten erioan, bizitzari lotu nahi izan zituzten bere buruak itsasoaren desafioa galdua zutenerako. Louisek bakarrik, untzian entzule bakar bat zegoen artean jotzen jarraitu zuenak bakarrik zekien itsasoa printzi-peek negar egiten duten erresuma bat besterik ez dela.